

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ปัญหาการก่อการร้ายเป็นภัยคุกคามอย่างร้ายแรงต่อมวลมนุษยชาติเป็นซึ่งได้เกิดขึ้นในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย และได้สร้างความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สินและเศรษฐกิจ อย่างมหาศาล ทำให้องค์การสหประชาชาติและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ให้ความสำคัญกับปัญหาการก่อการร้าย เนื่องจากสถานการณ์การก่อการร้ายยังมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากขึ้น โดยแต่ละครั้งที่มีการลงมือก่อการร้าย มีการใช้อาวุธที่มีอำนาจร้ายแรง มีการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการวางแผนที่สลับซับซ้อนและแยบยลมากขึ้น ทำให้ยากต่อการดำเนินเพื่อการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายให้หมดสิ้นไป

ปัจจุบันพบว่า ประเทศไทยได้เผชิญกับปัญหาการก่อการร้ายที่สร้างความเสียหายอย่างรุนแรงหลาย ๆ ครั้งและที่สำคัญประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงหวาดระแวงและต้องทนเผชิญกับปัญหาการก่อการร้ายมาอย่างต่อเนื่อง โดยกลุ่มผู้ก่อการร้าย หรือกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ที่รุนแรง ช่มชู้ และบีบบังคับโดยไม่เลือกว่าจะเป็นผู้ใด เพื่อสร้างความหวาดกลัวให้แก่ประชาชนในพื้นที่นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน สถานการณ์การก่อการร้ายก็ยังคงเกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ โดยไม่มีวี่แววว่าเหตุการณ์จะยุติลงเมื่อใด ถือว่าเป็นภัยคุกคามอย่างร้ายแรงที่กระทบต่อความสงบสุข ความปลอดภัยและความมั่นคงของรัฐ ภาครัฐเองก็ได้ใช้งบประมาณจำนวนมหาศาลในแต่ละปี และต้องสูญเสียกำลังคนที่เป็นทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐและกำลังพลทั้งตำรวจ ทหาร เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ส่วนงานอื่น ๆ และประชาชน จนเป็นที่ประจักษ์ชัดในภัยจากการก่อการร้ายนี้ ซึ่งนับวันจะเพิ่มความรุนแรงด้วยวิธีการที่โหดร้ายมากขึ้น การแก้ไข ปัญหาการก่อการร้ายภาคใต้นั้น ภาครัฐเองก็ได้พยายามที่จะหามาตรการและวิธีการต่าง ๆ ในการป้องกันและปราบปรามแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ และหากจะพิจารณาถึงกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันก็พบว่าหลายฉบับทำให้มีหลายหน่วยงานทำหน้าที่ในการปราบปรามซึ่งก็สร้างความสับสนในการบังคับใช้กฎหมาย นอกจากนี้โดยเหตุที่ประเทศไทยมีพันธกรณีจากกฎหมายระหว่างประเทศ ทำให้ไม่สามารถที่จะใช้มาตรการรุนแรงในการปราบปรามจึงส่งผลให้ผู้ก่อการร้ายไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมายและต่อการปราบปราม ปัญหาอีกประการหนึ่งก็คือ หากมีการปราบปรามก็มักจะถูกอ้างว่าขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชน ปัญหาเหล่านี้ทำให้การก่อการร้าย

หรือการสร้าง ความไม่สงบสุขเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันแต่ก็ยังไม่สามารถเอาชนะกับปัญหานี้ได้

อย่างไรก็ดี หากจะพิจารณาถึงมาตรการหลักที่สำคัญที่จะทำให้ผู้ก่อการร้ายเกิดความเกรงกลัวต่อการกระทำผิดนั้นก็คือ มาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักสากลที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายเป็นการเฉพาะน่าจะทำให้การป้องกันและปราบปรามมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายที่มีความชัดเจนจะเป็นกลไกและเครื่องมือที่สำคัญในการใช้อำนาจรัฐทำให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้และมีผลต่อประชาชนที่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายโดยไม่มีกรกล่าวอ้างเหตุใด ๆ เพื่อทำให้ไม่ต้องรับโทษ หรือได้รับการลดโทษ

ภายใต้ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับปัญหาการก่อการร้ายนี้ ด้วยการบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายขึ้นภายในประเทศ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศยาน พ.ศ. 2521 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. 2556 พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 พระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ. 2457 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และประกาศสภาความมั่นคงแห่งชาติเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกาศสถานการณ์อันเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติในด้านการก่อการร้าย (4 มกราคม 2561) เป็นต้น

จากการมีกฎหมายจำนวนมากหลายฉบับนี้เอง เป็นปัญหาทำให้มีองค์กรบังคับใช้หลายองค์กรมีเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายทั้งฝ่ายทหาร ฝ่ายปกครอง ตำรวจ และฝ่ายพลเรือน ต่างก็ใช้อำนาจตามกฎหมายแต่ละฉบับ ซึ่งบัญญัติไว้ไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุมลักษณะและพฤติการณ์ของการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ไม่มีองค์กรหรือหน่วยงานหลักทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายเป็นการเฉพาะ ไม่มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญโดยตรง ไม่มีการประชุมงานที่ชัดเจนระหว่างเจ้าหน้าที่ด้วยกันเอง มีเนื้อหาบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

สร้างความสับสนและทับซ้อนกันในการปฏิบัติหน้าที่ บางครั้งเกิดการตีความข้อกฎหมาย เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่มากเกินไป จนควบคุมและตรวจสอบได้ยาก ส่งผลให้เกิดความเสียหาย จนไม่สามารถนำกฎหมายที่มีอยู่ไปใช้บังคับเพื่อการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย และไม่สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้

การที่จะทำให้การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายให้ได้ผลนั้น การวิจัยจึงได้ศึกษา และวิจัยจนกระทั่งได้คำตอบในประเด็นที่จะให้มีอยู่ในกฎหมายที่จัดทำขึ้นมาเพื่อให้เป็นต้นแบบว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายไทย

โดยการวิจัยได้ใช้กระบวนการวิจัยตามที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 จนกระทั่งได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทำให้มีประเด็น โครงสร้างของกฎหมาย โดยจะสรุปผลของการวิจัยและอภิปรายผล ดังนี้

1. สรุป

ข้อค้นพบของการวิจัยสรุปสาระสำคัญได้ว่า ปัญหาการก่อการร้ายมีอยู่จริงในประเทศไทย มีเหตุการณ์ที่รุนแรงและนับวันจะมีเพิ่มมากขึ้น มีสถิติของการก่อการร้ายเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากการมีกฎหมายจำนวนมาก ทำให้เกิดความสับสนแก่เจ้าหน้าที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ในการที่นำกฎหมายมาบังคับใช้

ปัญหาการก่อการร้ายเป็นปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและมีความรุนแรงกระทบต่อทุกประเทศทั่วโลก ดังนั้นในทางระหว่างประเทศจึงมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แม้จะไม่ได้เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายโดยตรงแต่ก็เป็นช่องทางที่จะทำให้เกิดการนำเอาข้อกำหนดในกฎหมายมหาชนระหว่างประเทศเหล่านั้นมาอนุวัติการในกฎหมายภายในของแต่ละประเทศที่มีปัญหาการก่อการร้าย ซึ่งมีจำนวนมากถึง 14 ฉบับ และประเทศไทยก็ได้อนุวัติการไปแล้วจำนวน 10 ฉบับ ยังคงเหลืออีกจำนวน 4 ฉบับที่ยังไม่ได้อนุวัติการ

ปัญหาที่ตามมาอีกประการหนึ่งก็คือ ความรุนแรงของการก่อการร้ายมีมากขึ้น จนยากต่อการป้องกันและปราบปราม ทำลายความมั่นคง ความสงบสุข ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในชุมชน และเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายของภาครัฐที่ต้องสูญเสียชีวิตและประเทศชาติต้องสูญเสียงบประมาณที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามจำนวนมากมหาศาล

ข้อสรุปของงานวิจัยนี้คือ การนำเอากฎหมายมาเป็นเครื่องมือหรือกลไกในการป้องกันและปราบปราม โดยการนำเอาประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งมีจำนวนมากถึง 15 ฉบับนั้นมาจัดทำเป็นกฎหมายฉบับเดียวให้มีความเฉพาะ

และมีบทบัญญัติที่สามารถจะช่วยลดหรือบรรเทาปัญหาการก่อการร้ายลงไปด้วย โดยกฎหมายที่จัดทำนั้น ข้อสรุปของการวิจัย คือ ให้เป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย โดยมีโครงสร้างของกฎหมายประกอบด้วย 43 มาตรา แยกเป็น 10 หมวด สรุปสาระสำคัญประเด็นของกฎหมาย ดังนี้

หมวด 1 บททั่วไป

คำนิยาม อยู่ในมาตรา 4 เป็นการให้ความหมายของคำในบทบัญญัติที่มีความเฉพาะเพื่อให้เกิดการตีความที่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในคำนิยาม ประกอบด้วย คำว่า การก่อการร้าย ผู้ก่อเหตุรุนแรง ภัยต่อความมั่นคงของรัฐ สถานการณ์ฉุกเฉิน การก่อวินาศกรรม เจตนา องค์กรก่อการร้าย สถานการณ์ก่อการร้าย การควบคุมตัว สถานที่ควบคุมตัว เหตุรุนแรง การป้องกัน การปราบปราม หลงผิด บุคคลที่สงสัย สำนักงาน คณะกรรมการ กรรมการ เลขาธิการ พนักงานเจ้าหน้าที่ และรัฐมนตรี

หมวด 2 ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

ความผิดฐานก่อการร้าย การวิจัยนี้กำหนดให้อยู่ในมาตรา 7 ถึงมาตรา 15 สรุปสาระสำคัญของบทบัญญัติหมวดนี้เป็นการบัญญัติความผิดฐานก่อการร้าย และองค์ประกอบของความผิดฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย มีความสำคัญต่อการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายในอันที่จะใช้ในการดำเนินคดีและลงโทษผู้ที่กระทำความผิดโดยมีการกำหนดฐานความผิดและองค์ประกอบของการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย พอสรุปได้ดังนี้

1) ความผิดฐานก่อการร้าย

ตามมาตรา 7 ผู้ใด

(1) ใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต อันเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 10 หมวด 1 หรืออันตรายอย่างร้ายแรงต่อร่างกายเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 10 หมวด 2 หรือเสรีภาพของบุคคลใด ๆ อันเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 11 หมวด 1

(2) กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐหนึ่งรัฐใดรัฐหนึ่ง หรือของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง อันเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 12 หมวด 7 หรืออันเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 6 อันก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างสำคัญ

(3) กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ระบบการขนส่งสาธารณะ อันเป็นการกระทำความผิดทางอาญาเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการขนส่งสาธารณะ

ระบบโทรคมนาคมอันเป็นการกระทำความผิดทางอาญาเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการโทรคมนาคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นการกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงาน อันเป็นการกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมาย ว่าด้วยพลังงาน ระบบเศรษฐกิจอันเป็นการกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยระบบ เศรษฐกิจ

(4) การกระทำความผิดใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ระบบโครงสร้าง พื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ อันเป็นการกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยเรื่อง นั้น ๆ

ถ้าการกระทำนั้นได้กระทำโดยเจตนาที่มีความมุ่งหมายเพื่อขู่เข็ญหรือบังคับรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิด ความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือเพื่อสร้างความปั่นป่วนโดยให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน ผู้ที่กระทำความผิดฐานก่อการร้าย

โดยมีข้อยกเว้น คือ

- การกระทำในการเดินขบวน ชุมนุม ประท้วง โต้แย้ง หรือเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้อง ให้รัฐช่วยเหลือหรือให้ได้รับความเป็นธรรมอันเป็นการใช้เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นการ กระทำความผิดฐานก่อการร้าย

2) ความผิดฐานขู่เข็ญว่าจะก่อการร้าย

ตามมาตรา 8 ผู้ใดขู่เข็ญว่าจะกระทำการก่อการร้าย โดยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า บุคคลนั้นจะกระทำการตามที่ขู่เข็ญจริง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท

3) ความผิดฐานสะสมกำลังพล หรืออาวุธ หรือเตรียมการอื่นใดเพื่อก่อการร้าย

ตามมาตรา 9 ผู้ใดสะสมกำลังพล หรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือ รับการฝึกการก่อการร้าย เตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย หรือกระทำความผิด ใด ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อก่อการร้าย หรือยุยงประชาชนให้เข้ามามีส่วนในการก่อการร้าย หรือรู้ว่ามีผู้จะก่อการร้ายแล้วกระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

4) ความผิดฐานสนับสนุนให้มีการก่อการร้าย

ตามมาตรา 10 ในความผิดฐานก่อการร้าย ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในการกระทำความผิดนั้น

(1) สนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความ

(2) จัดหาหรือให้เงินทรัพย์สิน อาหาร อาวุธ ยานพาหนะ เครื่องมือหรือเครื่องใช้ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดหลบหนี หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(3) ยุยง ส่งเสริม แนะนำ เลี้ยมสอน อบรม หรือสั่งสอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การโน้มน้าวหรือจงใจ ให้เห็นดีเห็นชอบ ในการก่อการร้าย

(4) ช่วยผู้อื่นซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดฐานก่อการร้าย เพื่อไม่ให้ต้องโทษ โดยให้พำนักแก่ผู้นั้น โดยซ่อนเร้นหรือโดยช่วยผู้นั้นด้วยประการใด เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม

เหตุผลโทษ คือ

- ถ้าการกระทำความผิดตาม (4) เป็นการกระทำเพื่อช่วยเหลือบิดา มารดา บุตร สามีหรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

5) ความผิดฐานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์แก่การก่อการร้าย

ตามมาตรา 11 ผู้ใดเปิดเผยความลับของทางราชการหรือส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย แผนการดำเนินงาน ข้อมูลที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัยสาธารณะ หรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายอันมิพึงเปิดเผยได้ เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย หรือเพื่อประโยชน์แก่การก่อการร้าย ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ

6) ความผิดเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อประโยชน์ในการก่อการร้าย

ตามมาตรา 12 ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้

(1) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งข้อมูลหรือข้อความใด ๆ หรือใช้ความเชื่อทางศาสนาเป็นเครื่องมือในการจงใจ โดยคาดเห็นว่า หรือควรจะคาดเห็นว่าอาจมีการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย เกิดขึ้น ได้จากการนำข้อมูลหรือข้อความเข้าสู่ระบบดังกล่าว

(2) เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเจาะข้อมูล แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือทำลายข้อมูล สร้างความปั่นป่วนในระบบคอมพิวเตอร์เพื่อกระทำการก่อเหตุรุนแรงหรือเพื่อประโยชน์ในการก่อการร้าย

(3) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (1) หรือ (2)

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

7) ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือองค์กรก่อการร้าย

ตามมาตรา 13 ผู้ใดเป็นสมาชิกของกลุ่มบุคคล คณะบุคคลหรือนิติบุคคล หรือองค์กรก่อการร้าย ซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายและรัฐบาลไทยได้ประกาศให้ยอมรับรองมติหรือประกาศดังกล่าวด้วยแล้ว และหมายความรวมถึง แสดงตนเข้าเป็นสมาชิกด้วยความเชื่อทางศาสนา หรือ การสาบานตน เข้าเป็นสมาชิก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท

บทลงโทษ คือ

- ผู้ใดเป็นหัวหน้า ผู้จัดการ หรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ขององค์กรก่อการร้าย ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสิบปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท

8) ความผิดเกี่ยวกับการพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

ตามมาตรา 14 ผู้ใดพยายามกระทำความผิดฐานก่อการร้าย ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

เหตุลดโทษ คือ

- ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากยับยั้งเสียเองไม่กระทำการให้ตลอดหรือกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผล ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

9) ความผิดเกี่ยวกับการเตรียมเพื่อการก่อการร้าย

ตามมาตรา 15 ผู้ใดเตรียมด้วยประการใด ๆ เพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยายามกระทำความผิดฐานนั้น ๆ

เหตุลดโทษ คือ

- ผู้ใดเตรียมกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากยับยั้งเสียเองไม่กระทำการให้ตลอด หรือกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผล ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

หมวด 3 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย การวินิจฉัยนี้กำหนดให้อยู่ในมาตรา 16 ถึงมาตรา 21 สรุปสาระสำคัญของบทบัญญัติหมวดนี้ การมีองค์กรและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ความสามารถ และมีอำนาจหน้าที่เฉพาะด้านมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างมากในอันที่จะทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายโดยตรงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งข้อสรุปเกี่ยวกับองค์กรป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่ได้มาและนำไปสู่การจัดทำ

กฎหมาย คือ กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ปปร.” ประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 16 คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เป็นกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายเข้าร่วมกัน กำหนดนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามอำนาจที่ให้ไว้ในพระราชบัญญัติ ซึ่งจะทำการดำเนินการขององค์กรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติ และมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ

โดยให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ เสนอมาตรการความเห็นและข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายต่อคณะรัฐมนตรี กำกับดูแลติดตามและประเมินผลการปฏิบัติของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ กำกับดูแล และควบคุมให้คณะกรรมการประเมินสถานการณ์การก่อการร้ายปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเรียบร้อย

ให้สำนักงานและเลขาธิการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นอิสระและสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งระงับ หรือยับยั้งการกระทำใดของคณะกรรมการ สำนักงาน และเลขาธิการ ที่เห็นว่าเป็นการเลือกปฏิบัติหรือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และให้หน้าที่และอำนาจดังนี้

(1) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับอำนาจของคณะกรรมการ รวมตลอดทั้งออกระเบียบหรือประกาศอื่นใดที่พระราชบัญญัตินี้

(2) คัดเลือกบุคคลที่สมควรดำรงตำแหน่งเลขาธิการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี ดำเนินการต่อไป

(3) วางระเบียบในการดำเนินการกับข้อมูลหรือเอกสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐาน ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(4) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ รวมถึงจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็น ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้

หมวด 4 คณะกรรมการประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย

คณะกรรมการประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย การวิจัยนี้กำหนดให้อยู่ในมาตรา 22 สรุปลสาระสำคัญของบทบัญญัติหมวดนี้ กำหนดให้มีคณะกรรมการประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย คณะหนึ่ง ประกอบด้วยคณะกรรมการจำนวน 17 คน ซึ่งเป็นผู้แทนจากหน่วยงานมีความเกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทน กระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวง พลังงาน ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ผู้แทนอัยการสูงสุด ผู้แทน กองบัญชาการทหารสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เป็นกรรมการ ผู้แทนคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ ได้รับการแต่งตั้งเป็นการเฉพาะเพื่อมาทำงานร่วมกันในการพิจารณาและประเมินระดับความ ร้ายแรงของสถานการณ์ก่อการร้ายที่เกิดขึ้น ภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นเพื่อใช้ เป็นมาตรฐานในการพิจารณา และการกำหนดระดับความร้ายแรงของภัยคุกคามด้านก่อการร้าย ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้รัฐสามารถพิจารณานำมาตรการต่าง ๆ ที่เหมาะสม มาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย แก้ไขปัญหาอย่างบูรณาการ รวมทั้งมีการเยียวยา ผลกระทบจากการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หมวด 5 การประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย

การประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย การวิจัยนี้กำหนดให้อยู่ในมาตรา 23 ถึงมาตรา 24 สรุปลสาระสำคัญของบทบัญญัติหมวดนี้ มาตรา 23 การพิจารณาและการประเมินระดับความร้ายแรง ของภัยคุกคามในด้านการก่อการร้าย ให้พิจารณาจากหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) เจตนา หมายถึง สภาพทางความคิดที่ประสงค์จะกระทำการใดบางอย่าง ซึ่งหมายความ รวมถึง เป้าประสงค์ของบุคคลหรือกลุ่มคนที่จะก่อการบางประการที่ข้องเกี่ยวกับการก่อการร้าย ความมุ่งมั่นจะบรรลุเป้าหมายนั้น และปัจจัยด้านเจตนาอื่นที่เกี่ยวข้อง

(2) ซึ่ดความสามารถ หมายถึง สรรพกำลัง ทรัพยากร และความเชี่ยวชาญที่จะเอื้อให้ ผู้ก่อการร้ายสามารถบรรลุเป้าหมายของตนได้ ซึ่งหมายความรวมถึง ความรู้หรือความเชี่ยวชาญ ในการวางแผนและก่อเหตุ ทรัพยากรต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการก่อเหตุ และปัจจัยด้านซึ่ดความสามารถอื่น ที่เกี่ยวข้อง

(3) ปัจจัยสภาพแวดล้อม หมายถึง ปัจจัยที่นอกเหนือไปจากเจตนาและขีดความสามารถที่มีผลต่อการก่อการร้าย ซึ่งหมายความรวมถึงสภาพแวดล้อมทั้งปวงที่เอื้อต่อการก่อการร้าย ผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกอื่นที่เกี่ยวข้อง

และมาตรา 24 ระดับความร้ายแรงของภัยคุกคามในด้านการก่อการร้าย ให้มี 2 ระดับ ได้แก่ ภัยคุกคามระดับเฝ้าระวัง หมายถึง สถานการณ์ที่การก่อการร้ายมีโอกาสเกิดขึ้นสูง หรือจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งชาติอย่างมาก และภัยคุกคามระดับเฝ้าระวังพิเศษ หมายถึง สถานการณ์ที่การก่อการร้ายมีโอกาสเกิดขึ้นสูงสุดหรืออย่างแน่นอน หรือจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งชาติอย่างร้ายแรง

หมวด 6 สำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย การวินิจฉัยกำหนดให้อยู่ในมาตรา 25 ถึงมาตรา 27 สรุปสาระสำคัญของบทบัญญัติหมวดนี้ มีสาระสำคัญดังนี้ มาตรา 25 ให้มีสำนักงานเรียกว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย (ปปร.) และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีหัวหน้าสำนักงานเรียกว่า เลขาธิการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย โดยมีหน้าที่และอำนาจดังนี้

1) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ คณะกรรมการประเมินสถานการณ์การก่อการร้ายและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ

2) ประเมินความเสี่ยงระดับชาติที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายเพื่อจัดทำนโยบายและกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย เสนอต่อคณะกรรมการและคณะรัฐมนตรี รวมทั้งแจ้งผลการประเมินความเสี่ยงดังกล่าวไปยังหน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการใด ๆ ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

3) จัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

4) ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

5) เก็บรวบรวมข้อมูล สถิติ ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้และประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย

6) เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

7) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษา และฝึกอบรม ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้ง ภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าวและปฏิบัติการอื่นตามกฎหมายนี้หรือตาม กฎหมายอื่น

ให้มีเลขาธิการคนหนึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานและ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง ซึ่งปฏิบัติงานในสำนักงานขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี โดยจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานตามที่เลขาธิการมอบหมายก็ได้ โดยเลขาธิการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 26) ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อ โปรดเกล้าฯ ตามความเห็นชอบของวุฒิสภา (มาตรา 27)

หมวด 7 การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย การวิจัยนี้กำหนดให้อยู่ในมาตรา 28 ถึงมาตรา 35 ข้อสรุปของการวิจัยในหมวดนี้มีสาระสำคัญประกอบด้วย

1) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจเฉพาะ และสามารถใช้อำนาจ ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งอำนาจจับกุม อำนาจตรวจค้น และการใช้อำนาจในกรณีจำเป็น กล่าวคือ

(1) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวบุคคลที่สงสัยว่าจะเป็น ผู้กระทำความผิด ผู้ใช้ ผู้โฆษณา ผู้สนับสนุน หรือปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดเท่าที่ จำเป็น เพื่อป้องกันมิให้บุคคลนั้นกระทำการหรือร่วมกระทำการใด ๆ อันจะก่อให้เกิดเหตุการณ์ ร้ายแรง หรือเพื่อให้เกิดการร่วมมือในการระงับเหตุการณ์ร้ายแรงเกี่ยวกับการก่อการร้าย โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจ หรือศาลอาญา เพื่อขออนุญาตดำเนินการ เมื่อได้รับอนุญาตจากศาลแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวได้ไม่เกินเจ็ดวัน และต้องควบคุมไว้ในสถานที่ที่กำหนด ซึ่งไม่ใช่สถานitäรวจ ที่คุมขัง ทัณฑ์สถาน หรือเรือนจำ

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องควบคุมตัวต่อเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขสถานการณ์ ฉุกเฉิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอต่อศาลเพื่อขยายระยะเวลาการควบคุมตัวต่อได้อีกคราวละเจ็ดวัน แต่รวมระยะเวลาควบคุมตัวทั้งหมดต้องไม่เกินกว่าสามสิบวัน เมื่อครบกำหนดแล้ว หากจะต้อง ควบคุมตัวต่อไปให้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยให้พนักงาน เจ้าหน้าที่จัดทำรายงานเกี่ยวกับการจับกุมและควบคุมตัวบุคคลนั้นเสนอต่อศาลที่มีคำสั่งอนุญาต และจัดสำเนารายงานนั้นไว้ ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ญาติของบุคคลนั้นสามารถ ขอดูรายงานดังกล่าวได้ตลอดระยะเวลาที่ควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้ (มาตรา 28)

(2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่มีเหตุสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย หลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ (มาตรา 29)

(3) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา มีหนังสือสอบถาม หรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา และมีอำนาจยึด หรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบ หรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ด้วย (มาตรา 30)

2) การดำเนินคดีอาญา กำหนดว่าเมื่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย สืบสวนแล้วพบว่ามีกรกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ ต่อพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดทันที (มาตรา 32)

3) การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน กำหนดว่าเมื่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายสืบสวนแล้วมีเหตุอันควรเชื่อว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ให้ส่งความเห็นพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (มาตรา 33)

4) การมีส่วนร่วมของประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและช่วยเหลือรัฐในกระบวนการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ด้วยการให้ผู้ต้องหาว่าได้กระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามที่คณะกรรมการประเมินสถานการณ์การก่อการร้ายกำหนด แต่กลับใจ มีสิทธิเข้ามาขอตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนแล้วปรากฏว่า ผู้นั้นได้กระทำไปเพราะหลงผิด หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และการเปิดโอกาสให้ผู้นั้นกลับตัวจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย โดยให้พนักงาน

สอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนของผู้ต้องหาพร้อมทั้งความเห็นของพนักงานสอบสวนไปให้คณะกรรมการ หากคณะกรรมการเห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานสอบสวน ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็นของคณะกรรมการให้พนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาล หากเห็นสมควร ศาลอาจสั่งให้ส่งผู้ต้องหาให้คณะกรรมการเพื่อเข้ารับการอบรม ณ สถานที่ที่กำหนดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือน และปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นที่ศาลกำหนดด้วยก็ได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้เข้ารับการอบรมและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดดังกล่าวแล้ว ถือว่าสิทธินำคดีอาญามาฟ้องผู้ต้องหาเป็นอันระงับไป และยังกำหนดให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามความประพฤติหลังการปล่อยตัวจากการอบรม เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของผู้เข้าอบรมอีกด้วย (มาตรา 34)

ให้ประชาชนในทุกภาคส่วนได้มีโอกาสเข้ามาเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย โดยคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการมีจำนวนไม่เกินห้าสิบคน โดยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนในพื้นที่ทุกภาคส่วน มีหน้าที่ในการเสนอแนะการแก้ไขปัญหาหรือป้องกันการก่อการร้าย และให้คำปรึกษาตามที่คณะกรรมการร้องขอ (มาตรา 35)

หมวด 8 การเยียวยาผู้เสียหาย

การเยียวยาผู้เสียหายการวิจัยนี้กำหนดให้อยู่ในมาตรา 36 ถึงมาตรา 38 ข้อสรุปของการวิจัยในหมวดนี้ มีสาระสำคัญประกอบด้วยมาตรา 36 การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หากมีการเจ็บป่วย บาดเจ็บ เสียชีวิต ทูพพลภาพ พิการ สูญเสียอวัยวะ หรือทรัพย์สินเสียหาย อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์อื่นนอกเหนือจากที่มีกฎหมายกำหนดไว้แล้ว และมาตรา 37 กำหนดให้ในกรณีประชาชนที่ได้รับความเสียหาย หรือได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ก่อการร้าย ให้มีสิทธิได้รับการจุนเจือและบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนอย่างเร่งด่วนตามสมควรที่ทางราชการจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ครอบครัวของผู้ได้รับผลกระทบ โดยค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์อื่น ๆ หรือเงินช่วยเหลือที่จะจ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่และประชาชนนั้น จะต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้มาตรา 38 ยังมีการกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบสืบเนื่องจากสถานการณ์ก่อการร้ายอีกด้วย

หมวด 9 บทกำหนดโทษ

บทกำหนดโทษมีความสำคัญต่อการบังคับใช้กฎหมายเนื่องจากทำให้ผู้กระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ได้รับการลงโทษ การวิจัยนี้กำหนดให้อยู่ในมาตรา 39 ถึงมาตรา 42 ข้อสรุปของการวิจัยในหมวดนี้มีสาระสำคัญประกอบด้วย การมีบทกำหนดโทษกำหนดไว้ในกฎหมายในความผิดที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายที่แตกต่างกันครอบคลุมทุกลักษณะและพฤติกรรมของการ

กระทำความผิด โดยมีการกำหนดอัตราโทษที่มีความเหมาะสมกับพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งผลของการกระทำ ซึ่งได้สัดส่วนที่เหมาะสมในแต่ละฐานความผิดไว้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายและเพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษที่เหมาะสมด้วย ดังนี้

มาตรา 39 ผู้ใดกระทำความผิดฐานก่อการร้ายตามมาตรา 7 (1) ต้องระวางโทษ ดังนี้

(1) ใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตผู้อื่น ต้องระวางโทษประหารชีวิต

(2) ใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดอันตรายสาหัสต่อร่างกายผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

(3) ใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย หรือจิตใจผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี และปรับไม่เกินสองแสนแปดหมื่นบาท

(4) ใช้กำลังประทุษร้ายหรือกระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดอันตรายต่อเสรีภาพ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบสี่ปี และปรับไม่เกินสองแสนแปดหมื่นบาท

มาตรา 40 ผู้ใดกระทำความผิดฐานก่อการร้ายตามมาตรา 7 (2) ต้องระวางโทษ ดังนี้

(1) กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐหนึ่งรัฐใด ต้องระวางโทษประหารชีวิต

(2) กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบสี่ปี ปรับไม่เกินสองแสนแปดหมื่นบาท

มาตรา 41 ผู้ใดกระทำความผิดฐานก่อการร้ายตามมาตรา 7 (3) ดังนี้

(1) กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ระบบขนส่งสาธารณะ ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งสาธารณะ

(2) กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ระบบโทรคมนาคม ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งสาธารณะ

(3) กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(4) กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่พลังงาน ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงาน

(5) กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ระบบเศรษฐกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยระบบเศรษฐกิจ

ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา 42 ผู้ใดกระทำความผิดฐานก่อการร้ายตามมาตรา 7 (4) ต้องระวางโทษประหารชีวิต

หมวด 10 อายุความ

อายุความ อยู่ในมาตรา 43 ข้อสรุปของการวิจัยนี้มีสาระสำคัญคือ มาตรา 43 กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามพระราชบัญญัตินี้ไม่มีกำหนดอายุความ

ข้อสรุปของการวิจัยคือ การจัดทำกฎหมายเฉพาะเป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย โดยโครงสร้างของกฎหมายประกอบด้วยบทบัญญัติแบ่งเป็น 10 หมวดรวม 43 มาตรา ดังนี้

หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 1 ถึง มาตรา 6

หมวด 2 ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย มาตรา 7 ถึง มาตรา 15

หมวด 3 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย มาตรา 16 ถึงมาตรา 21

หมวด 4 คณะกรรมการประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย มาตรา 22

หมวด 5 การประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย มาตรา 23 ถึง มาตรา 24

หมวด 6 สำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย มาตรา 25 ถึง มาตรา 27

หมวด 7 การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

ส่วนที่ 1 อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา 28 ถึงมาตรา 31

ส่วนที่ 2 การดำเนินคดีอาญา มาตรา 32

ส่วนที่ 3 การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน มาตรา 33

ส่วนที่ 4 การมีส่วนร่วมของประชาชน มาตรา 34 ถึง มาตรา 35

หมวด 8 การเยียวยาผู้เสียหาย มาตรา 36 ถึง มาตรา 38

หมวด 9 บทกำหนดโทษ มาตรา 39 ถึงมาตรา 42

หมวด 10 อายุความ มาตรา 43

2. อภิปรายผล

ข้อสรุปของการวิจัยคือการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย โดยมีเป้าหมาย คือ เพื่อให้มีกฎหมายเฉพาะฉบับเดียวใช้บังคับกับการก่อการร้ายให้ลดหรือบรรเทาลง โดยสาระสำคัญของบทบัญญัติกฎหมาย มีโครงสร้างของกฎหมายประกอบด้วย 10 หมวด 43 มาตรา ซึ่งมีประเด็นนำไปสู่การอภิปรายผล ดังนี้

1) คำนิยาม

กฎหมายส่วนใหญ่จะมีคำเฉพาะที่กฎหมายแต่ละฉบับต้องการที่จะกำหนดความหมายของคำนั้นเพื่อให้เกิดการตีความที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันตามที่ได้ให้นิยามไว้ ซึ่งกฎหมายต้นแบบฉบับนี้ก็ได้นำคำนิยามหลายคำ คือ คำว่า การก่อการร้าย ผู้ก่อเหตุรุนแรง เหตุรุนแรง ภัยต่อ

ความมั่นคงของรัฐ สถานการณ์ฉุกเฉิน การก่อวินาศกรรม เจตนา องค์กรก่อการร้าย สถานการณ์ก่อการร้าย การควบคุมตัว สถานที่ควบคุมตัว เหตุรุนแรง การป้องกัน การปราบปราม หลงผิด บุคคลที่สงสัย พนักงานเจ้าหน้าที่ เลขานุการ สำนักงาน คณะกรรมการ กรรมการและรัฐมนตรี คำเหล่านี้ถือว่าเป็นคำเฉพาะ ได้ให้ความหมายไว้เพื่อให้เกิดการตีความที่ตรงกันและเพื่อสร้างความเข้าใจในความหมายระหว่างผู้ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและผู้บังคับใช้กฎหมาย ดังนั้นการให้ความหมายในกฎหมายที่เรียกว่าคำนิยามจึงเป็นการกำหนดขอบเขตการตีความให้อยู่ภายใต้คำนิยามที่กฎหมายกำหนดไว้

2) องค์กรประกอบการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย

การจะเป็นผู้กระทำความผิดฐานก่อการร้ายหรือไม่นั้นจะต้องมีองค์ประกอบของการกระทำที่กำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งในกฎหมายต้นแบบก็มีบทบัญญัติขององค์ประกอบความผิดฐานก่อการร้ายไว้เพื่อเป็นการกำหนดลักษณะของการกระทำความผิดที่จะให้ศาลได้วินิจฉัยว่าเป็นความผิดฐานก่อการร้ายหรือไม่ เนื่องจากมีปัญหาเกิดขึ้นดังที่ได้กล่าวไว้ในตัวอย่างคำพิพากษาของศาลยกฟ้องผู้ก่อการร้ายเนื่องจากจำเลยปฏิเสธว่ามีเจตนากระทำความผิดฐานก่อการร้าย และโจทก์ไม่มีพยานและหลักฐานที่ชัดเจน ทั้งนี้เพราะ ความผิดฐานก่อการร้ายตามที่ประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติไว้นั้น มีความไม่ชัดเจน และไม่ครอบคลุมทุกลักษณะของการกระทำความผิด และมีการบัญญัติขึ้นมาซ้ำซ้อน กับความผิดอาญาที่มีอยู่แล้ว

3) องค์กรป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

การวิจัยกำหนดให้มีองค์กร 2 รูปแบบ กล่าวคือ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ทำหน้าที่กำกับ ดูแล ควบคุม ติดตามผลการปฏิบัติงานของสำนักงานและคณะกรรมการประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย โดยให้กำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการเพื่อให้เป็นผู้ที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบังคับใช้กฎหมายที่จัดทำขึ้นมานี้ให้มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ และให้มีหน้าที่และอำนาจในการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อที่จะให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ ตามสภาวะการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างรวดเร็ว

ส่วนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย เป็นองค์กรในลักษณะของฝ่ายธุรการให้แก่คณะกรรมการในการดำเนินการตามนโยบาย และแผนการดำเนินงานของคณะกรรมการ โดยมีเลขานุการเป็นผู้บังคับบัญชา ควบคุมดูแลงานในสำนักงาน และขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อให้มีความชัดเจนของขอบเขตภารกิจในหน้าที่ และตอบสนองนโยบายและแผนการดำเนินงานให้แก่คณะกรรมการ นอกจากนี้จากปัญหาการมีกฎหมายใช้บังคับหลายฉบับที่ทำให้เกิดการใช้

หน้าที่และอำนาจที่ทับซ้อนกันหรือบางครั้งเกี่ยวกันไว้ ดังนั้นการให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย มีหน้าที่สำคัญอีกด้านหนึ่งก็คือการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้

4) คณะกรรมการประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย และการประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย

โดยเหตุที่การก่อความรุนแรงในพื้นที่นั้นไม่อาจที่จะสรุปลงไปได้ว่าเป็นการก่อการร้ายเสมอไป ทั้ง ๆ ที่สร้างความไม่สงบเรียบร้อย และกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ เช่น การชุมนุมทางการเมือง หรือชุมนุมเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินสถานการณ์ก่อนว่าลักษณะของการกระทำเช่นนั้นเข้าองค์ประกอบการก่อการร้ายหรือไม่ โดยให้มีการประเมินด้วยคณะกรรมการที่เรียกว่าคณะกรรมการประเมินสถานการณ์ก่อการร้ายและ มีกระบวนการวิธีการประเมิน ที่กฎหมายต้นแบบฉบับนี้ได้กำหนดไว้ เพื่อจะได้บังคับใช้กฎหมายได้ถูกต้อง

5) การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

กระบวนการในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้มีอำนาจ โดยเฉพาะเพื่อสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างคล่องตัว สามารถควบคุมและปราบปรามการก่อการร้ายได้ทันต่อเหตุการณ์อย่างบูรณาการ เมื่อมีสถานการณ์ก่อการร้ายเกิดขึ้นและสามารถใช้อำนาจ เพื่อการป้องกันเหตุการณ์ก่อการร้าย ก่อนมีเหตุการณ์ก่อการร้าย เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการก่อการร้าย และเมื่อขณะมีเหตุการณ์ก่อการร้ายเกิดขึ้น มีอำนาจในการจับ การค้น การควบคุมตัว การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ตลอดจนมีมาตรการช่วยเหลือและเยียวยาเจ้าหน้าที่และประชาชนที่ได้รับความเสียหายและได้รับผลกระทบจากการก่อการร้าย ทั้งยังเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายนี้ด้วย

6) บทกำหนดโทษบทกำหนดโทษ

เป็นมาตรการในการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานก่อการร้ายและความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย โดยมีความสำคัญในการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดฐานก่อการร้ายและความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของคนในสังคม และเพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการกระทำผิดด้วยแรงจูงใจจะได้รับโทษตามกฎหมาย และเป็นการปราบปรามผู้กระทำความผิดให้เกิดความหวาดกลัวต่อโทษที่จะได้รับ และเพื่อเป็นเยี่ยงอย่างมิให้มีการกระทำผิด ซึ่งการวิจัยได้กำหนดโทษในลักษณะให้มีความสัมพันธ์และได้สัดส่วนเหมาะสมกับพฤติการณ์ผู้กระทำความผิด ความร้ายแรงและความเสียหายที่เกิดขึ้น

7) อายุความ

ความผิดฐานก่อการร้ายเป็นความผิดอาญาที่ร้ายแรงกว่าความผิดอาญาทั่วไป และส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวาง และบางครั้งผู้ก่อการร้ายจะใช้วิธีการหลบหนีออกนอกประเทศเพื่อรอเวลาที่คดีความจะหมดอายุความแล้วก็อาจหวนกลับเข้าประเทศใหม่ ดังนั้นในกฎหมายต้นแบบนี้จึงได้กำหนดให้คดีความผิดฐานก่อการร้ายไม่มีอายุความเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าว

สรุปการอภิปรายผล ตามที่กล่าวมานี้ย่อมเป็นข้อสรุปของข้อค้นพบจากการวิจัยที่นำไปสู่การจัดทำเป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการก่อการร้ายของประเทศไทย ทั้งนี้รวมทั้งเป็นการตอบข้อกังขาในทางระหว่างประเทศที่ไทยสามารถสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมของไทย ทำให้การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายน่าจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยในการเจรจาความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปและที่สำคัญก็คือทำให้เจ้าหน้าที่รัฐฝ่ายป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายได้มีกฎหมายเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย นำไปสู่การใช้ได้จริง จึงมีข้อเสนอแนะของการวิจัย ดังนี้

3.1 การวิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ให้มีการนำเอากฎหมายต้นแบบที่จัดทำขึ้นมานั้น ไปสู่กระบวนการทางนิติบัญญัติ เพื่อให้ตราเป็นกฎหมายใช้บังคับ

2) ให้ภาครัฐได้มีการสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายให้แก่บุคลากรในหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน

3) เสนอแนะให้คณะกรรมการกำหนดนโยบาย และแผนการดำเนินงาน รวมถึงระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้สำนักงาน และเจ้าหน้าที่ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทราบถึงหน้าที่และอำนาจของตนภายใต้กฎหมาย

4) ให้ภาครัฐจัดทำมาตรการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ไม่ว่าจะเป็นอาสาสมัครในชุมชนที่มีหน้าที่คอยประชาสัมพันธ์ แนะนำชี้แนะ และสอดส่องว่า ในชุมชนของตนมีบุคคลผู้ต้องสงสัยหรือมีการเตรียม หรือสะสมกำลังพล หรือฝึกอบรม หรือมีเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือไม่ โดยอาจ

กำหนดให้เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงาน หรือมีรางวัล หรือค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่หรือแจ้งเบาะแส ในแต่ละครั้ง เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเสนอแนะหัวข้อวิจัยที่ควรทำต่อ คือ “กฎหมายวิธีพิจารณาศึก่อการร้าย และการจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาศึก่อการร้าย” เนื่องจากคึความคึคิดที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายมีลักษณะเป็นคึอาญาที่มีความแตกต่างจากคึอาญาทั่วไปมีลักษณะของการกระทำที่ซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมหาศาล และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐด้วย คึความคึคิดที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายนี้ จึงเป็นคึคิดที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคึอาญาทั่วไปซึ่งจำเป็นจะต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายโดยตรง เพื่อมาทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการมีกฎหมายวิธีพิจารณาศึคิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ที่มีกระบวนการและขั้นตอนบัญญัติขึ้นเป็นการเฉพาะที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐในการดำเนินคึคิดกับผู้กระทำคึความคึคิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ที่มีมาตรการทางกฎหมายต่าง ๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาศึอาญาทั่วไป เพื่อเพิ่มอำนาจให้เจ้าหน้าที่สามารถคึคิดและนำตัวผู้กระทำคึความคึคิดมาลงโทษได้ตามกฎหมาย รวมทั้งต้องมีการจัดตั้งศาลที่มีความชำนาญการพิเศษเกี่ยวกับคึคิดก่อการร้ายและมีระบบการพิจารณาศึคิดก่อการร้ายเป็นพิเศษที่แตกต่างจากระบบกล่าวหาที่มีอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นการมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายโดยเฉพาะที่ชัดเจน ทั้งกฎหมายสารบัญญัติ กฎหมายวิธีสบบัญญัติและวิธีพิจารณาศึคิดที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย จะทำให้สามารถป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่กระบวนการยุติธรรมและยกระดับมาตรฐานของการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายของประเทศไทย และทำให้เป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ ทั้งยังช่วยเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศไทยด้วย

4. สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน

4.1 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

1) วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาและวิจัย หลักการ แนวคิด และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายและปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับก่อการร้ายของประเทศไทย มีคำตอบอยู่ใน บทที่ 2

2) วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ สภาพการณ์ปัญหาและข้อจำกัดของการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายของประเทศไทย มีคำตอบอยู่ใน บทที่ 4

3) วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 3 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายมหาชนระหว่างประเทศกฎหมายของต่างประเทศ และกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย มีคำตอบอยู่ในบทที่ 2 และบทที่ 4

4) วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 4 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ รูปแบบและโครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายของไทยที่เหมาะสม มีคำตอบอยู่ในบทที่ 4 และ บทที่ 5

5) วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 5 เพื่อจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายเป็นกฎหมายเฉพาะของประเทศไทย มีคำตอบอยู่ในบทที่ 5

4.2 ผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ คือ

“ปัญหาการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายของประเทศไทย เกิดจากการมีกฎหมายใช้บังคับจำนวนมาก ถึง 15 ฉบับ ทำให้เกิดความสับสนและทับซ้อนกัน และกฎหมายมหาชนระหว่างประเทศ หลายฉบับที่ไทยต้องอนุวัติการ การวิจัยจึงกำหนดให้มีการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย เป็นกฎหมายต้นแบบ โดยมีโครงสร้างของกฎหมายประกอบด้วย บททั่วไป ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย คณะกรรมการประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย การประเมินสถานการณ์ก่อการร้าย สำนักงานป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ การดำเนินคดีอาญา การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเยียวยาผู้เสียหาย บทกำหนดโทษ และอายุความ จะเป็นกฎหมายต้นแบบที่ทำให้เกิดการบังคับใช้ ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเป็นแนวทางการอนุวัติการกฎหมายมหาชนระหว่างประเทศที่ไทยเป็นภาคีด้วย”

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้